

[Skovmand.]

ringens godkendelse af EF's forsinkelsesbestemmelser med hensyn til forslaget til bevaring af miljøet og bekæmpelse af forureningen.

Der er ganske vist ikke mulighed for at stille ret meget op i dette spørgsmål. Bordet fanger jo i EF, når man er gået med til noget. Men jeg synes nok, vi må have en forklaring på, hvorfor et spørgsmål af en sådan vigtighed i den grad kan unddrages den offentlige debat. Hvis det var blevet debatteret, ville regeringen nok have undgået at blive taget på sengen, sådan som den åbenbart er blevet i denne sag. Jeg synes, at ministeren spreder forvirring, når han siger, at Fællesskabet ikke må virke bremsende for det enkelte land, der ønsker at være foregangsland på området. Hvordan kan ministeren forestille sig, at EF kan undgå at virke bremsende på miljølovgivningen, når alle væsentlige danske miljøforslag skal behandles i indtil 12 måneder i Bruxelles?

Det er nødvendigt at få en forklaring på, hvordan dette er gået til, først og fremmest fordi vi gerne skulle undgå, at noget tilsvarende skete på andre områder.

Et af de problemer, jeg kunne tænke mig at vi fik noget at vide om, er forholdet til Grækenland og Tyrkiet, specielt det sidste af de to lande. Danmark har trods alt en politik over for Grækenland, men det har Danmark ikke over for Tyrkiet, skønt styret i dette land at dømme efter de beretninger, der kommer ud, er langt værre end det græske oberststyre.

En af de ting, der snart vil komme for, er, om det udvidede EF skal yde lån og tilskud til Tyrkiet, sådan som de oprindelige seks fællesmarkedslande har gjort det. Jeg vil gerne spørge direkte, om regeringen vil modsætte sig, at denne bistand til Tyrkiet ydes, så længe Tyrkiet reelt er et diktatur og en politistat.

Jeg vil også gerne stille det direkte spørgsmål, om regeringen vil modsætte sig, og om nødvendigt nedlægge veto mod, at arbejdskraft fra Tyrkiet skal ind under EF's regler om fri bevægelighed for arbejdskraften. Hvis dette sker, vil det nemlig betyde et fuldstændigt sammenbrud for den hidtidige danske fremmedarbejderpolitik. Samtidig vil det være en ulykke for Tyrkiet, bl. a. fordi en meget stor del af de tyrkiske ud-

vandrere er faglærte arbejdere, som Tyrkiet har hårdt brug for til sin egen udvikling.

Ministeren siger videre:

„Man stiller sig positivt over for prisstabiliserende arrangementer på råvareområdet, som gennem større sikkerhed for udviklingslandenes eksportindustri vil tilvejebringe et bedre grundlag for en økonomisk udvikling. . .“

Jeg ved ikke, om „man“ refererer til regeringen eller til EF, men hvis det første er tilfældet, vil jeg gerne spørge, om ministeren vil gøre en indsats for, at EF går ind i et positivt samarbejde om videreførelse af udbygning af den internationale sukkeeraftale, som ellers udløber med udgangen af dette år. I Financial Times for den 10. maj blev nemlig oplyst, at EF's repræsentanter ved FN's sukkerkonference i Genève tværtimod udtrykte beklagelse over, at den internationale sukkeeraftale havde ført til for høje priser for de sukkerproducerende u-lande. Jeg vil i den forbindelse gøre ministeren opmærksom på, at EF i sin tid netop ikke blev medlem af sukkeeraftalen, fordi Kommissionen stillede helt urimelige krav om den kvota, EF skulle have inden for ordningen. Sådanne krav skulle nødvendigvis blive rejst næste gang.

I forbindelse med energiproblematikken kommer ministeren ikke ind på de muligheder, der kan være for, at der på det danske riges område, altså også ved Grønland eller Færøerne, kan vise sig olieforekomster af betydelig størrelse. Har man fra den danske regerings side gjort sig klart, hvad der vil ske, hvis det viser sig, at der er olie i større mængder her? Kommissionen har så sent som den 4. maj rettet en advarsel til Holland, i øvrigt gennem den danske kommissær, Gundelach. Advarslen skyldes, at Holland har forsøgt at reservere den hollandske naturgas for de hollandske forbrugere. Det må man ikke i EF, siger Kommissionen. Det er nødvendigt, at den danske regering sætter sig ind i disse forhold og giver specielt grønlændere og færinger en ordentlig besked om, hvordan de i givet fald vil blive stillet, sådan at de i god tid kan vide, om eventuelle olieforekomster vil gavne grønlændere og færinger, eller om de skal gavne EF som helhed.

Jeg synes nok, at Kommissionens optræden over for Holland er en af de ting, som